

rindelig foreslaaede Beløb: 2½ Mill. Kr. Det er ganske vist Mindretallet bekendt, at Forhøjelsen fra 2½ til 3 Mill. Kr. motiveres ved, at der, efter den i § 2 foretagne Ændring, hvorefter i Fremtiden Landhaandværkere, Teglværksarbejdere o. l., vilde falde ind under Loven, nu vil komme flere Andragere, saa at der ikke vil kunne oprettes saa mange Husmandsbrug for de egentlige Landarbejdere som paatænkt, men denne Betragtning har ikke været af afgørende Betydning for Mindretallet; dette mener, at selv om man ønsker, at Loven maa finde stærk Tilslutning og benyttes, saa vidt som de bevilgede Midler strække til, saa har man samtidig den Pligt at tage Hensyn til Statskassens Tarv, som idelig og idelig drages frem for atter at forsvinde lige over for det enkelte Tilfælde. Mindretallet har ment, dog ikke uden Betænelighed fra enkelte Sider, at kunne gaa med til den foreslaaede Forhøjelse til 2½ Mill. Kr., hvad der i 5 Aar repræsenterer det ret betydelige Beløb af 12½ Mill. Kr., idet man erkender, at den skete Forhøjelse af Laaneværdien fra 4,000 til 5,000 Kr. med en vis Konsekvens medfører en tilsvarende Forhøjelse af Statskassens Bidrag til Laanene, men det forekommer Mindretallet, at man gaar ud over rimelige Fordringer til Statskassen, naar man forlanger, at den i de kommende 5 Aar skal stille 15 Millioner Kr. til Disposition for dette specielle Formaal, som dog, det være nok saa smukt og prisværdigt, tager Sigte paa en enkelt Samfundsklasse, og Mindretallet, der, som ovenfor bemærket, betragter Loven som et Forsøg, ogsaa i de kommende 5 Aar, lægger mindre Vægt paa, at dette Forsøg, hvor man i Øjeblikket maa siges at have ret mangelfuld Erfaring, kan fremvise et stort Antal Husmandsbrug, oprettede i Henhold til Loven, men lægger derimod Hovedvægten paa en sund, rolig og jævn Udvikling af Forholdene og paa, at der indvindes Erfaringer, paa hvilke der kan bygges i Fremtiden. Der vil, med et Bidrag fra Statskassen af 2½ Mill. Kr. aar-

lig i de 5 Aar, Loven skal gælde, forinden en Revision foretages, kunne oprettes ca. 3,000 Husmandsbrug, og dette maa Mindretallet anse for tilfredsstillende, naar man ved Siden af gode Ønsker for Loven tillige mener at burde tage Hensyn til, hvad der med Rimelighed kan forlanges af Statskassen. — I Overensstemmelse hermed har Mindretallet stillet Ændringsforslag Nr. 9.

Et andet Mindretal (la Cour) har kun subsidært kunnet slutte sig til ovennævnte Ændringsforslag, idet Mindretallet mener, at man bør blive staaende ved det i Lov af 1899 bestemte Beløb 2 Mill. Kr., der maa anses for fyldestgørende og passende til, hvad der kan forlanges af Statskassen som Bidrag til Lovens Formaal.

I Lovforslagets § 11 er indført den Bestemmelse, at de 2 Femtedele af Laanesummerne, 1,200,000 Kr., skulle udredes af Statslaanefonden, medens Finansministeren bemyndiges til at tilvejebringe de 3 Femtedele af Laanesummen, altsaa 1,800,000 Kr., gennem en eller flere Kreditforeninger.

Der er under Udvalgets Forhandlinger fremført forskellige Betæneligheder ved at give en saadan Bemyndigelse, idet de i Henhold til denne Lov af Debitorerne til Statskassen udstedte Panteobligationer ere saa vidt forskellige fra de til Kreditforeningerne udstedte Panteobligationer, saavel med Hensyn til Amortisation, Indskud, Laanebeløbets Størrelse i Forhold til Ejendommens Værdi m. m., at en Kreditforening vistnok overhovedet ikke kan modtage de i Henhold til denne Lov udstedte Obligationer, uden at søge Lovændring i sine Statutter; men selv om en saadan lov-hjemlet Ændring i vedkommende Kreditforenings Statutter, der vel maa gaa ud paa, at der oprettes en særlig Afdeling i Kreditforeningen, der udelukkende modtager de omtalte Panteobligationer, formodentlig uden særlig Vanskelighed kan gennemføres, staaer man dog ganske uden Oplysning om, paa hvilke Betingelser en sliq Ordning med en Kreditforening kan finde Sted, om den ikke bliver dyr for Statskassen, betydelig dyrere, end om Pen-